

LXXXI. WAS IK TE HARD?

HEB ik je pijn gedaan?
In je oog was een traan.
Was er leed in je hart,
waren mijn woorden hard?

HEEFT angst je bevangen,
naar rust nieuw verlangen?
Zie je donk're afgrond
in duisternis verwond?

ZEG me jouw leed, jouw pijn.
Ik wil 't delen, mee zijn.
Ik wil het mee dragen,
vrees uit jou verjagen.

MAAK plaats voor licht en zon
vreugd'en genegenheid,
van het leven de bron,
voor toekomst bereidheid.

KIJK naar het flonkeren
sneeuwvlokken in het blauw,
zuivere lucht, sterren.
De lente komt al gauw.

KIJK daar, naar vlieg en mus,
bloemen zijn ontloken,
de koude is gebroken.
Ja, de zomer komt aldus.

KIJK maar naar de velden,
koren eind'loos deinend,
volle groene weiden,
donderwolken dreigend.

VOEL de zwoele hitte
en je hartslag beter.
Voel de kille warmte
in de late schemer.

VOEL schelpen om je voet
golf om golf weer omspoeld,
baar om baar, dag om dag,
jaar om jaar, nacht en dag.

GENIET alle vruchten
in dit éne leven,
- dat je werd gegeven -
korte
meteoor der luchten.

15 juni 2000.

Aan allen die door mijn woorden in de
onbarmhartige spiegel der werkelijkheid
gekeken hebben.